

Киләчәккә ышаныч

Без еш кына әдәбиятыбызның байлыгы, зурлыгы белән мактанырга, горурланырга яратабыз, һәм хаклы рәвештә горурланабыз. Тик ни гажәп: шундый зур әдәбиятыбызда күшләрнең «теше үтми» торган жанрлар да бар. Ул жанрларыны, нигездә, ялгызак язучылар үзләренең иннәрендә күтәреп баралар. Мәсәлән, тарихи роман жанрында әлегә бердәнбер Н.Фәттаһ эшли, документаль проза өлкәсәндә, башлыча, Ш.Рәкыйпов кына «тир түгә», балалар әдәбиятындагы әкият жанры бары Батулланыгына жәлеп итә. Тагын шундый бер өлкә бар: татар әдәбиятында бик

сирәк очрый торган жанр — фәнни фантастика. Шулай дигәндә, без, әлбәттә, язучы Адлер Тимергалинны күз алдында тотарбыз, һәм, хаклы рәвештә, татар әдәбиятының бердәнбер фантаст-язучысы дип йөртәбез.

Фәнни фантастика, беркемгә дә сер түгел, иң күп көч сорый торган, язучыдан тирән белем, киң эрудиция таләп итә торган өлкә. Әгәр шушы ФТР заманында физиканы, химияне, математиканы, шулай ук астрономияне, медицинаны белмәсәң, генетикадан, автоматикадан, кибернетикадан, бионикадан хәбәрдар булмасаң, әлегә фән нигезләрен тирәнтен төшенмәсәң, фантастика сине үзенә якын да жибәрми. А.Тимергалин исә барлык белем, эрудициясе, үзенә фикер сөреше белән — физик, җаны, табигате белән — нечкә күңелле лирик. Аны нәкъ менә шушы ике сыйфат фантаст иткәндер дә.

А.Тимергалин — үзенә замандашларыннан бик күпкә алдан яшәүче язучы. Аның геройлары да — киләчәк чор кешеләре. Әсәрдәге вакыйгалар, күренешләр дә — ерак киләчәк күренешләре. Димәк, автор үзе дә күңеле, уй-хыяллары белән шул чорда, без күз алдына да китерә алмый торган Киләчәктә яши. Ләкин монның өчен язучының бүгенге тормышта кайнап яшәве, бүгенгәнең шатлык-борчуларын тирәнтен аңлавы, тарихның асылын төшенүе, кешелекнең һәм җәмгыятьнең актив гражданы булуы шарт. Киләчәктә кешелек, яшәеш ниндирәк булыр? Кешеләрнең холык-фигыльләре кайсы яклары белән ачылыр? Кеше кайсы сый-

фатларын югалтыр, кайсылары сакланып калыр? Кадерлебез Жирне киләчәктә нинди язмыш көтә? Язучыны менә шушы сораулар борчый. Бүген һәм киләчәктә хәл ителәсе кичектергесез проблемалар, дөнъяның иң күренекле гыйлем ияләрен, гыйльми институтларны туктаусыз борчыган, дулкынландырган проблемалар, дөнъяви мәсьәләләр тынгы бирми аңа. Ул эзләнә, өйрәнә, анализлай, нәтижәләр ясай, үзенә әсәрләрендә укучыларга ерак киләчәкнең үзе уйлап тапкан модельләрен тәкъдим итә, үзенә хыялында туган дөнъяны укучылары белән бүлешә. Ләкин күпме генә талантлы булсаң да, башыңа килгән һәрбер фантазияне укучыга тәкъдим итеп булмый. Әсәр ышандырырга, фәнни булырга тиеш! А.Тимергалинның әсәрләре әнә шул көчкә — ышандыру көченә ия.

Язучы үзенә әсәрләрендә кайсыдыр фәнне пропагандалауны, яңа гыйльми идеяләр эзләүне үз максат итеп куймый, ә күтәрелгән мәсьәләләргә сәнгатьчә хәл итүне, сурәтләнгән вакыйгаларны социаль-эстетик яктан бәяләүне күздә тотат. Шуңа күрә дә А.Тимергалин фантастикада техник проблемаларны түгел, әхлакый проблемаларны алгы планга куя. Аның геройлары ерак киләчәктә дә КЕШЕ булып калалар. Кеше үзен табигатьнең аерылмас бер кисәкчәсе итеп тоя икән, ул әле кешелеген югалтмый, жирне, кешелекне (димәк, үзен дә!) юкка чыгарырга сәләтле варвар була алмый дигән фикер уздыра автор. Бу мәсьәлә бер А.Тимергалинны гына борчымый, әлбәттә. Бу — уртак борчылуыбыз. Мәсәлән, атаклы Америка фантасты Рэй Брэдбериның «Һәм күкләр күкрәде» исемле мәгълүм хикәясен беләбез. Андагы күбәләк табигатькә сакчыл, кешелекле мөнәсәбәтнең символы дәрәжәсенә күтәрелгән. Андый жан иясе А.Тимергалинда да бар. Аның «Күрешү» хикәясе болай тәмамлана: «Коңгыз канатларын ачкалап та япкалап маташты, ахырда рәткә китерде дә, жир тартымын жиңеп, һавага күтәрелде һәм туп-туры ачык тәрәзгә юл тотты». Юк, рухын төшерми язучы: табигать яши, тантана итә.

А.Тимергалинның «Роберт, уян, сөеклем!» исемле беренче хикәясе басылып чыгуга да егерме ике ел вакыт үтеп китте. Аннан соң инде язучының фантастик һәм мажаралы хикәя-повестлары тупланган сигез китабы дөнъя күрдә. «Ерак планетада», «Мәңгелек хатирәләр», «Адашкан йолдыз» кебек китапларын укучылар аеруча яратып укыйлар. Ул балалар өчен генә түгел, балаларның үзләре турында да яза. Мәсәлән, аның «Кырмыска тыкрыгы» һәм «Таш алиһә» исемле мажаралы повестлары бүгенге мәктәп балалары тормышыннан алып язылган. Алар укучыларны батырлыкка, Ватанны яратырга өнди, әхлаклылыкка өйрәтә.

Язучылар союзының балалар әдәбияты секциясе башлығы Адлер Тимергалин һәрчак актив ижади тормыш белән янып яши. Без аны тарихыбызны, культурабызны тирәнтен белүче, туган телебезнең үсешенә үзеннән зур өлеш керткән тел галиме дип тә беләбез. Аның татар фәнни терминологиясе үсешенә керткән хезмәtlәре дә хуплауга, мактауга лаек. Физика, астрономия, техника, авыл хужалыгы, химия һәм биология буенча русча-татарча сүзлекләр төзүдә актив катнашуы әнә шул хакта сөйли. Әдип соңгы вакытта «Канатлы сүzlәр» исемле күләмле хезмәттен тәмамлады. Ул да укучыларга олы бүлүк булыр дип уйлыйбыз.

Адлер Тимергалин ижат итә. Аңа жиңел түгел. Беренчеләргә һәрчак авыр. Бердәнберләргә тагын да авыррак. Ләкин ул — оптимист. Ул — эш кешесе, ижат кешесе. Ул менә ничә еллар инде үзенә глобаль планеталарны, йолдызларны, гасырларны, чорларны, үзенә сыйдырган татар фантастикасын үз иңендә күтәреп бара. Әлбәттә, авыр, әмма мәртәбәле йөктер бу!

1981